

ПРОПАДАНЕ

(Fall Away 4)

Всички права са запазени. Тази книга и нито една част или части от нея не могат да бъдат използвани, включително, но не само, възпроизвеждани и/или разпространявани под каквато и да е форма или по какъвто и да е начин – електронен или механичен, включително чрез фотокопиране, записване или посредством каквито и да е системи за съхранение и/или извличане на информация, без предварително изрично писмено разрешение на „Сиела Норма“ АД.

Тази книга и никаква част или части от нейния текст и/или нейния превод, корица, илюстрации и други защитени от Закона за авторското право и сродните му права обекти не могат да бъдат използвани, включително, но не само, възпроизвеждани, представяни, предавани, предлагани, показвани, променяни, преработвани, превеждани или разпространявани по какъвто и да е начин за целите на създаването, обучението, допълнителното обучение или валидирането на системи за изкуствен интелект, големи езикови модели, технологии, способни да генерират произведения в същия стил и/или жанр като настоящото произведение и/или други подобни, без предварително изрично писмено разрешение на носителя на авторските права.

Благодарим ви, че подкрепяте авторите, преводачите
и всички творци в българското книгоиздаване!

FALLING AWAY

Copyright © 2015 Penelope Douglas

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. No part of this book may be used or reproduced in any manner for the purpose of training artificial intelligence technologies or systems. This work is reserved from text and data mining (Article 4(3) Directive (EU) 2019/790).

This edition published by arrangement with Berkley, an imprint of Penguin Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC

© Карина Горанова, *превод от английски*

© Фиделия Косева-Гайего, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2026

ISBN: 978-954-28-5532-3

ПЕНЕЛЪПИ ДЪГЛАС

Тропадате

Превод от английски:
Карина Горанова

 ciela

Плейлиста:

- “Again” на Alice in Chains
- “Battle Born” на Five Finger Death Punch
- “Better Than Me” на Hinder
- “Bones” на Young Guns
- “Cruel Summer” на Bananarama
- “Deal with the Devil” на Pop Evil
- “The Deep End” на Crossfade
- “Down with the Sickness” на Disturbed
- “Dragula” на Rob Zombie
- “Falling Away from Me” на Korn
- “Firework” на Katy Perry
- “Good Man” на Devour the Day
- “Heaven Knows” на The Pretty Reckless
- “Hemorrhage (In My Hands)” на Fuel
- “Here Without You” на 3 Doors Down
- “The High Road” на Three Days Grace
- “I Hate Myself for Loving You” на Joan Jett & the Blackhearts
- “I’m Not Jesus” на Apocalyptica
- “Me So Horny” на 2 Live Crew
- “My Demons” на Starset
- “Never Gonna Stop (The Red, Red Kroovy)” на Rob Zombie
- “Slept So Long” на Jay Gordon
- “Stupify” на Disturbed
- “Take Out the Gunman” на Chevelle
- “Talk Dirty to Me” на Poison
- “Tired by Stone” на Stone Sour
- “Torn to Pieces” на Pop Evil
- “Trenches” на Pop Evil

*На всички добри хора,
които са имали лоши родители.
Ще се справим.*

Благодарности

На родителите ми, двама от които ми показаха правия път, а един ме поведе по грешния, но всички ме обичаха. От тях научих, че честността и доверието са по-скъпи от злато, а характерът и почтеността са изключително ценни. Благодаря ви.

На съпруга ми и дъщеря ми, които направиха големи жертви, за да могат героите в тази книга да оживеят. Дълга на дъщеря си много разходки в парка, а на съпруга ми... е, мили мой, знаеш добре какво ти дължа и обещавам, че ще ти се реванширам скоро. Много скоро.

На хората от *New American Library*, които ме подкрепят безрезервно, търпят безкрайните ми въпроси и полагат огромни усилия, за да защитят визията ми за поредицата *Fall Away*. Кери, Изабел и Кортни, благодаря ви за доверието, съветите и помощта.

На Джейн Дистел от *Dystel & Goderich Literary Management*, ти беше моят откривател и благодаря на Бог за това! Работиш неуморно, а аз винаги се чувствам значима. Благодаря на теб, Мириам, и на Майк, че сте в крак с всичко и се грижите за мен.

На моя страхотен екип от съмишленици – *House of PenDragon*, които са прекрасна група жени в компанията на един мъж. Те се подкрепят взаимно и създават общност от приятелства и забавни моменти. Излишно е да казвам, че умирам от смях, докато гледам разговорите ви онлайн, и ми е приятно, че всички сте си станали толкова близки. Останете си все така щури!

На Идън Бътлър, Лиса Пантано Кейн, Инг Круз и Мерилин Медина, които по всяко време са на разположение, за да прегледат някоя сцена или да дадат бърза обратна връзка при спешни случаи. Благодаря ви, че преминахте през целия процес заедно и бяхте честни с мен.

На Вибекс Кортни. Казано накратко, всичко е благодарение на теб. Ако не се бяхме срещнали, може би никога нямаше да се опитам да напиша книга, а дори да бях направила опит, без теб той нямаше да е успешен. Преди твоята намеса пишех твърде разказвателно, но ти ми помогна да създам собствения си стил. Благодаря ти, благодаря ти, благодаря ти.

На читателите и бета читателите: благодаря ви, че поддържате работата ми жива и демонстрирате любовта и подкрепата си! Вашите отзиви, мисли и идеи бяха изключително важни, докато тези истории се развиваха, и винаги пиша с мисъл за вас. Надявам се, че ще продължа да ви представям герои, чиито истории ще искате да препрочитате отново и отново!

ПРОЛОГ

КЕЙ СИ

Цели три години.

Имах гадже от цели три години и въпреки това сама бях изживявала повече оргазми, отколкото с него.

– Мамка му, миличка, страхотна си. – Усещах влажния му сънен шепот по врата си, докато прокарваше лениво устни по кожата ми.

Да си стегна багажа. Ето това бях забравила да добавя към списъка си със задачи за утре. Едва ли щях да забравя да стегна багажа си за колежа, но всичко трябваше да е в списъка, за да мога да го отметна като свършена задача.

– Толкова си секси. – Рибешките устни на Лиъм гъделичкаха врата ми с кратки, бавни целувки. Преди с тях ме караше да се кикотя, но сега като че ли искам само да го захапя.

А, да, спомних си, че трябва да отида и до аптеката. Трябва да си купя противозачатъчни хапчета и известно време да не се тревожа поне за тях. *Да си стегна багажа и да отида до аптеката. Да си стегна багажа и да отида до аптеката. Да си стегна багажа и да отида до аптеката. Да не забравиш, Кей Си!*

Лиъм се притисна между бедрата ми, а аз извъртях очи.

Не бях сигурна дали си дава сметка, но и двамата бяхме още облечени.

Ако не бях толкова уморена, щях да се засмея. Все пак той се напиваше рядко и тази вечер прекали с питиетата само защото бяхме на купона по случай края на летния сезон. Никога не съм изпитвала кой знае колко силно желание за секс, но ми харесваше, че ми се нахвърля при всяка отдала му се възможност. Така се чувствах желана.

Тази вечер обаче просто не се получавахе.

– Лиъм – изсумтах аз, присвих устни в гримаса и отместих ръката му от гърдите си, – стига толкова за тази вечер. Хайде, нека оставим колата тук и да отидем пеша до вас.

Прекарахме повече от половин час в колата му – аз се опитвах да се отдам на фантазията му за секс на публично място, а той се опитваше да... По дяволите, изобщо нямах представа какво се опитва да направи.

Изпитвах чувство за вина, че напоследък не бях кой знае колко отдадена на връзката ни. Чувствах се виновна, че не му помогнах да прекара вечерта си приятно, а отгоре на всичко си отбелязвах бележки наум, докато той се опитваше да ме изчука. „Опитваше“ беше разковничето на всичко тази вечер.

Не бяхме правили любов отдавна и вече наистина не знаех какъв ми е проблемът.

Той отпусна глава на рамото ми и изведнъж усетих тежестта на осемдесетте му килограма върху тялото си.

Лиъм не помръдна, а аз въздъхнах и се отпуснах на пътническата седалка на камарото му. Той се беше облегнал върху мен и мускулите ми пареха от напрежение от усилието да го придържам.

Беше се отказал. *Слава богу.*

След това обаче усетих, че тялото му става съвсем неподвижно, с изключение на бавното му, ритмично дишане, и изпъшках.

Чудесно. Току-що заспа като пън.

– Лиъм – прошепнах аз, без да знам защо, тъй като бяхме съвсем сами в колата му на тъмна, тиха улица пред къщата на приятелката ми Тейт Бранд.

Вдигнах глава и долепих устни до ухото му, което беше почти изцяло покрито от русата му коса.

– Лиъм, събуди се! – изхрипях аз, защото от тежестта на тялото му не можех да си поема дъх.

Той измуча, но не помръдна.

Забих глава в подглавника на седалката и стиснах зъби. Какво, по дяволите, щях да правя сега?

Тази вечер бяхме ходили на пистата „Лууп“ за последното състезание преди началото на колежа следващата седмица, а после Тейт и приятелят ѝ Джаред Трент организираха парти в къщата му, която е в съседство с нейната. Казах на майка ми, че ще спя у Тейт, а всъщност планирах да прекарам нощта с приятеля си.

Приятелят ми, който в момента беше припаднал.

Къщата на Тейт беше заключена, не знаех как да подкарам колата на Лиъм, а да се обадя на майка ми да дойде да ме вземе беше просто изключено.

Посегнах към дръжката, отворих вратата и издърпах десния си крак изпод Лиъм. Отблъснах го от себе си и го повдигнах леко само колкото да успея да се измъкна изпод него и да изляза от колата. Той изпъшка, но не отвори очи. Дали пък не изпи твърде много тази вечер? Имах ли повод за притеснение?

Наведох се напред и погледнах към гърдите му, които се повдигаха и спускаха с тихи, равномерни движе-

ния. Взех ключовете, които беше изпуснал на пода, и дамската ми чанта с телефона ми в нея, затворих вратата и заключих колата.

Лиъм живееше сравнително наблизко и макар да не ми се искаше, щеше да се наложи да събудя Тейт. Всъщност изобщо не бях сигурна дали Джаред я е оставил да заспи.

Прокарах ръце по бялата си лятна рокля без презрамки и тръгнах по тротоара, обута в сандалите си с кристали. Облеклото ми не беше съвсем подходящо за състезанието на пистата, но исках да изглеждам добре на партито. С някои от хората там това щеше да е последната ми среща ако не завинаги, то поне за известно време.

Стиснах в ръка малката си дамска чанта, в която се побираха само телефонът ми и малко пари, преминах по малкия склон към двора на Джаред и се изкачих по стъпалата пред входната врата. Лампите в къщата бяха загасени, но аз знаех, че вътре има още хора – на улицата бяха паркирани няколко непознати коли, освен това чувах тихата музика. Песента май беше “Down with the Sickness”.

Завъртях дръжката, влязох в къщата и надникнах във всекидневната.

И застинах на мястото си. *Какво, по...*

В стаята беше съвсем тъмно и единствената светлина идваше от синьото екранче на стереоуредбата.

Може би другаде в къщата бяха запалени светлини и в нея все още имаше хора. Наистина не знаех.

В този момент можех само да стоя неподвижно, вперила поглед в Джаксън Трент, който беше почти гол върху някакво момиче. В гърлото ми се образува буца, а очите ми започнаха да парят.

Погледнах встрани и затворих очи.

Джакс. Поклатих глава. Не. Всъщност това изобщо не беше моя работа, но защо сърцето ми биеше толкова учестено?

Джаксън Трент беше по-малкият брат на гаджето на Тейт. Просто някакво хлапе, нищо повече.

Хлапе, което ме зяпаше, а аз почти не бях разговаряла с него. Хлапе, което усещах като заплаха само заради присъствието му в близост до мен.

Хлапе, което възмъжаваше все повече с всеки изминал ден и в момента не действаше никак по детски.

Обърнах се към вратата, за да си тръгна, защото не исках нито той, нито тя да ме видят, но...

– Джакс – изпъшка момичето. – Още. Моля те.

Спрях, защото просто не бях в състояние да помръдна. *Тръгвай си, Кей Си. Това не е твоя работа.*

Стиснах дръжката на вратата с учестено дишане, но не помръднах. Просто не бях в състояние.

Не знаех защо, но ръцете ми трепереха.

Прехапах долната си устна, отново надникнах иззад ъгъла и го видях заедно с момичето.

Сърцето ми биеше като парен чук. И ме болеше.

Момичето, което не бях виждала в училище, беше напълно голо и лежеше по корем на дивана. Джакс беше легнал върху него изотзад и ако се съдеше по смъкнатите под задника му дънки и напрегнатите му хълбоци, беше проникнал в него.

Той правеше любов с момиче, без дори да се съблече и да го погледне в очите. Всъщност това не ме изненадваше. В училище Джакс се държеше много арогантно. Той имаше вид на човек, който можеше да прави каквото си поиска, и действително беше така.

Джакс се повдигна на едната си ръка, а с другата хвана момичето за брадичката и завъртя лицето му към себе си. Той се наведе към него и сложи устните си върху неговите.

С Лиъм никога не се бяхме целували по този начин.

Момичето беше с дълга руса коса, която се разпиляваше около лицето му и падаше върху раменете му. То отвърна страстно на целувката му и челюстта му се движеше в синхрон с неговата, а Джакс вършеше останалото с езика и зъбите си.

Джакс впиваше в партньорката си изваяните си мускулисти бедра с бавни и плавни движения. Той отмести ръката си от лицето ѝ и я плъзна по гърба ѝ, а след това я хвана за гърдите. Той не правеше нищо случайно, беше отдал цялото си тяло на момента и като че ли всяко движение му носеше върховно удоволствие.

А и защо не? Все пак имаше причина Джакс да е толкова популярен сред момичетата в града. Той беше чаровен, уверен и красив. Не беше мой тип, но нямаше как да отрека, че е секси. От Тейт бях чувала, че е наполовина индианец.

Кожата му беше като карамел – копринено гладка и сякаш целуната от слънцето. Косата му беше тъмно-кестенява, почти черна, и стигаше до средата на гърба му. Джакс често сплиташе кичури от косата си на малки плитки, а след това я връзваше на конска опашка някъде по средата на тила – това беше запазената му марка. Никога не го бях виждала с пусната коса.

Вече сигурно беше висок метър и осемдесет и вероятно скоро щеше да надмине брат си по височина. Бях виждала Джакс на игрището за лакрос в училище и във фитнес залата, където тренирахме и двамата. Той беше

върху момичето и се притискаше към тялото му, а ре-
лефните му бицепси и трицепси изпъкваха. На лунната
светлина, която влизаше през прозореца, едва успях да
видя очертанията на V-образния му торс.

Той прошепна нещо в ухото на парньорката си, без
да намали темпото, и сякаш получила заповед, тя спусна
единия си крак на пода, сгъна коляното си и изви гръб.

Джакс отпусна главата си назад и оголи зъби. Той се
вряза още по-навътре в нея, а аз гледах безизразно и раз-
сеяно прокарвах пръсти по белега от вътрешната страна
на китката си.

Исках и с мен да е така. Исках да ме оставят без
дъх също като нея. Желаех да съм задъхана и отчаяна,
страстна и зажадняла за още.

С Лиъм имах и щастливи мигове. Той си позволи да
ми изневери, но аз го допуснах отново до себе си, защото
смятах, че връзката ни си струва усилията.

Само че сега, след като видях това... разбрах, че сме
пропускали нещо.

Не разбрах кога по лицето ми се е стекла сълза, но
усетих как падна върху роклята ми. Примигнах бързо
няколко пъти и избърсах лицето си.

И тогава като че ли видях нещо, примигнах отново
и забелязах, че в стаята има още някого. Друго момиче,
почти голо, само по сутиен и гащички.

Затаих дъх и преглътнах, за да не издам звук, поех си
дъх и преглътнах отново.

Какво, по дяволите?

Другата прекоси стаята – сигурно е стояла до прозор-
ците, защото не я бях видяла досега, наведе се и целуна
страстно Джакс.

В гърлото ми се надигна жлъчка.

Изсумтях и тръгнах назад, препънах се и се ударих в отсрещната стена на преддверието. Едва успях да отворя входната врата и изхвърчах навън, без да поглеждам назад.

Слязох тичешком по стъпалата и се втурнах през моравата, но в следващия миг чух зад себе си дълбок глас:

– Спри!

Не, просто нямаше как да го направя.

Майната му. Майната му на Джаксън Трент. Не знаех защо съм ядосана, а и на кого, по дяволите, му пукаше?

Минах през моравата и се втурнах към тротоара. Искрено съжалих, че не съм си обула маратонки, защото каишките на сандалите се мятаха по краката ми.

– Спри или ще те сваля на земята, Кей Си! – изкрещя заплашително зад мен Джакс и аз спрях рязко.

Мамка му. Огледах се наоколо в отчаян опит да намеря път за бягство. Не, той нямаше как да изпълни заканата си. Нали?

Обърнах се много бавно и видях как слиза от стълбите и тръгва към мен. Слава богу, беше с панталони, той така или иначе не ги беше свалил напълно, тъй че едва ли му е било много трудно да ги обуе. Тъмносините му дънки висяха ниско на кръста му и имах отлична видимост към плочките на корема му. Той имаше тяло на плувец, но не бях сигурна дали изобщо плува. Начинът, по който дънките висяха на кръста му, ме навеждаше на мисълта, че е без боксерки... или каквото и да било друго под тях. Помислих си за това, което се намираше под панталоните му, и усетих как коремът ми се затопля. Стиснах силно бедрата си.

Сведох поглед и се замислих как изобщо можех да изтърпя да го гледам така. Та той беше просто хлапе. С много момичета ли вършеше подобни неща?

Джакс се приближи и се надвеси над мен, беше с трийсетина сантиметра по-висок.

– Какво правиш тук?

Затворих уста, намръщих се, без да знам точно защо, и се постарях да избегна зрителен контакт.

– Нали с оня смотаняк гаджето ти си тръгнахте преди един час? – продължи той.

Очите ми пламтяха, но продължих да не го поглеждам.

– Кей Си! – Той сложи ръка пред лицето ми и изшрака с пръсти няколко пъти. – Хайде да поговорим за това, което току-що видя. Влезе неканена в къщата ми посред нощ и ме видя да правя секс с момиче в собствения си дом. А сега ми кажи защо се разхождаш сама в тъмното.

Най-сетне успях да вдигна поглед и се усмихнах презрително. Винаги ми се налагаше да го правя при вида на сините му очи, за да не забележи как се изчервявам мигновено. За човек с толкова тъмна коса и необуздан нрав очите му бяха някак неочаквани, но в същото време и съвсем на място. Цветът им напомняше тропическо море или небе точно преди да бъде закрито от буреносни облаци. Тейт ги наричаше лазурни. За мен бяха като излезли от ада.

Скръстих ръце пред гърдите си и поех дълбоко въздух.

– Лиъм е много пиян и не може да кара – изръмжах аз. – Припаднал е в колата.

Джакс погледна към колата на Лиъм, която беше паркирана по-надолу по улицата, и присви клепачи, а след това отново впери гневния си поглед в мен.

– А защо ти не го закараш до вкъщи? – попита той.

– Не мога да карам кола с ръчни скорости.

Джакс затвори очи, поклати глава и прокара ръка през косата си, но по средата на движението спря и рязко я стисна в юмрук.

– Гаджето ти е шибан идиот – изръмжа раздразнено той и пусна косата си.

Въздъхнах, защото не исках да зачеквам тази тема. Джакс и Лиъм не се разбираха особено добре и макар да не знаех защо, бях наясно, че вината е по-скоро на Джакс.

Познавах го почти година и макар да знаех някои неща за него като например, че разбира от компютри, не живееше с биологичните си родители и приемаше майката на Джаред за своя, за мен той беше мистерия. Знаех само, че понякога ме гледаше, напоследък предимно с презрение, сякаш го бях разочаровала с нещо.

Вдигнах брадичка и се постарях да запазя тона си спокоен.

– Знаех, че тази вечер Тейт ще спи у Джаред, и не исках да събудя баща ѝ. Исках да ми помогне да закарам Лиъм у дома му и да преспя у тях. Будна ли е още?

Джакс поклати глава и не бях сигурна дали това означава „не“, или „сигурно се шегуваш“.

Той бръкна в джоба на дънките си и извади оттам ключове.

– Аз ще те закарам до вкъщи.

– Не – отвърнах припряно. – Казах на майка ми, че тази вечер ще спя у Тейт.

Джакс ме стрелна с поглед през присвитите си клепачи и ми се стори, че ме упреква за нещо. Да, бях излъгала майка си, за да прекарам нощта с приятеля си. И да, бях навършила осемнайсет години, но все още не разполагах с истинската свобода на пълнолетен човек. *Спри да ме гледаш така!*

– Не мърдай оттук – нареди ми той, а след това се обърна и тръгна към къщата си.

След по-малко от минута излезе, тръгна през моравата към къщата на Тейт и ми направи знак с брадичка

да го последвам. Предположих, че има ключ, и го настигнах, докато се качваше по стъпалата към верандата.

– Ами Лиъм? – Не можех да оставя приятеля си да спи в колата си цяла нощ. Ами ако му се случеше нещо? А ако му станеше лошо? Можех да пробвам да го вкарам в къщата на Тейт, но ако ни видеше, баща ѝ щеше да получи удар.

Джакс отключи входната врата с ключа на Тейт или на Джаред, влезе в тъмното преддверие и след като се обърна към мен, ми направи знак с пръст да го последвам.

– Джаред ще кара зад мен с неговата кола, а аз ще закарам тъпака у дома му, съгласна ли си? – попита Джакс с присвити очи и очевидно отегчено изражение.

– Само да не му направиш нещо – отвърнах аз, прекрчих прага и влязох след него.

– Няма, макар че заслужава.

Обърнах се към него и повдигнах вежди.

– Значи смяташ, че ти си по-добър от него, така ли, Джакс? – отвърнах с усмивка. – А знаеш ли изобщо имената на онези курви у вас?

Той присви устни.

– Не са курви, Кей Си, приятелки са ми. Освен това искам да ти кажа, че няма да допусна приятелката ми да не може да кара кола с ръчни скорости, а и няма да се напия дотолкова, че да не мога да я пазя.

Гневният му отговор ме стъписа и сведох поглед. Изпитах чувство за вина, от което ме побиха тръпки, а това никак не ми хареса.

Защо се опитвах да го нараня? Джакс определено ме дразнеше, но той не беше никак лош човек. Поведението му в училище със сигурност беше за предпочитане пред това на брат му в миналото, освен това Джакс се от-

насяше с уважение към учителите и беше дружелюбен с всички.

Е, почти с всички.

Поех си дълбоко въздух и изправих рамене, готова да преглътна гордостта си.

– Благодаря ти. Благодаря ти, че ще закараш Лиъм до вкъщи – казах аз и му подадох ключовете за колата. – Ами твоите... – Направих жест с ръка, докато се опитвах да намеря правилната дума. – Твоите... приятелки?

– Ще почакат – ухили се самодоволно той.

Повдигнах вежди. *Добрееее.*

Вдигнах ръце, развалих небрежния си кок и пуснах косата си с махагонов цвят свободно върху раменете си. Погледнах нагоре и видях, че Джакс се приближава към мен.

– Освен ако не искаш да ги отпрати. Какво ще кажеш, Кей Си? – попита той с нисък и напълно сериозен глас, доближи се още по-близо до мен и гърдите му почти докоснаха моите.

Да ги отпрати?

Поклатих глава и парирах опита му да флиртува. По същия начин реагирах миналата есен, когато го срещнах за първи път, както и винаги след това, когато ми правеше намеци. Този отговор беше моя запазена марка и ми даваше сигурност, защото просто не можех да си позволя да реагирам по друг начин.

Този път обаче Джакс не се усмихваше самодоволно, нито се държеше нахално и може би беше сериозен. А ако му бях казала да отпрати момичетата? Дали щеше да го стори?

Джакс се протегна към мен, докосна ключицата ми и прокара пръст по нея, а аз се замислих над идеята и времето сякаш спря.

Горещият дъх на Джакс върху шията ми, косата ми – разпиляна в безпорядък около тялото ми, дрехите ми – разкъсани на пода, докато той хапе устните ми, а аз съм обляна в пот.

О, боже. Поех си дъх, отместих поглед и присвих клепачи, за да овладеея проклетото си въображение. Какво, по дяволите, правех?

След това обаче Джакс се засмя.

Смехът му не беше никак добронамерен. Не, в него нямаше дори помен от шегата. Всъщност той се хилеше така, сякаш ми показваше, че шегата бях самата аз.

– Не се притеснявай, Кей Си – усмихна се той и ме погледна отвисоко, сякаш бях някакво жалко създание. – Знам, че това между краката ти е твърде ценно, за да го дадеш на някого като мен.

Какво каза?

Отблъснах ръката му от ключицата си.

– Знаеш ли какво? – казах сопнато и стиснах юмруци. – Не мога да повярвам, че го казвам, но в сравнение с теб Джаред е истински джентълмен.

Малкият лайнар се ухили до уши.

– Обичам брат си, но искам да знаеш едно – каза Джакс и се наведе към мен. – С него изобщо не си приличаме.

Всъщност, да. В присъствието на Джаред нито сърцето ми биеше лудо, нито косъмчетата по ръцете ми настръхваха. Когато се случеше да сме в една стая, нито се интересувах къде точно в нея се намира, нито какво прави всяка секунда. Джакс и Джаред наистина бяха много различни.

– Татуировки – промълвих аз.

– Какво?

Мамка му! Наистина ли току-що го изрекох на глас?

– Ъъъм... – изломотих аз, ококорих се и вперих поглед пред себе си, където съвсем случайно се намираха голите му гърди. – Татуировки. Джаред има, а ти – не. Как така? – попитах аз и най-сетне намерих сили да вдигна поглед.

Джакс склочи вежди, но не изглеждаше ядосан, а по-скоро... объркан.

Гърбът, рамото, ръката и част от торса на Джаред бяха покрити с татуировки. Мадок Карътърс, най-добрият приятел на Джаред и Джакс, също имаше татуировка и при подобно влияние от околните беше съвсем логично и Джакс да се е татуирал. По торса и ръцете му обаче нямаше и точица мастило.

Джакс впери поглед в мен и облиза устни.

– Имам татуировки – прошепна замислено той. – Много татуировки.

Не знаех какво виждам в очите му в този момент, но бях сигурна, че не съм го виждала никога преди.

Джакс се отдръпна, обърна се и излезе от къщата, без да срещне погледа ми. Той затвори вратата, заключи я и тихо слезе по стъпалата на верандата.

Малко по-късно чух как камарото на Лиъм и мустангът на Джаред изръмжаха и отпрашиха с висока скорост по тъмната улица.

Час след това лежах будна в леглото на Тейт, прокарах пръст по местенцето на ключицата ми, което беше докоснал, и мислех за Джаксът Трент, когото така и не успях да опозная.